

usullü bir hikaye dinliyorum. kısa olan bu hikaye, diğerlerine göre daha uzun. hikaye sıvılaştı; o geçiş esnasında içeriği çırpınıyor. titreşimi biliyorsunuz ya?

birinde var olmanın diğerlerinde yok olman şartı, yaşamın o başka huysuz kuralları, üstün ve haklı olmayanın. bir tatsızlık aldı, kitapta yazmıyor. bu hikayenin garip bir uzunluğu var. eylemsiz dursan, durum geçişlerini seyre dalabilirsin. heyecanla koşsan, birazdan tüm durumların konsantre olduğu bir dudak kenarının ıslaklığında, hani belki öldün. yükseldin yükseldin, artık öyle zevke ulaştın, sayısız ve katmansız, -yok sayma, “katmansız”. kendine yirmi dört saat şarkı sözü yazmayı vadetmişsin. yükseldin yükseldin, nokta hacimsizliğinde zevke ulaştın. burada siyahi ve nardan yapılmış komşularımdan, onların kulaklarından duyuyorum kimi zaman. suçu onlara atacağım ve çoğu kez karar vermeyeceğim. en büyük savaşım, hakikaten yok. alışkanlıktan düşeceğim. yoksa onu mu yapsam yahut bunu mu eylesem? ama siz de titreşimi biliyorsunuz ya, hepsine ve yolun sonunda hiçbirine izin veriyor. oldu mu artık, savaşlarımı büyüdüm. ağrı, sızı, mızımızlık; an-sicimvari, hani o durumsuzluk hali, ona büründü arzular. kararsızlık

28 Aralık 2015 - Harlem